

Subreption, som er en ny Regningsart, der ikke staar i de fire Species — kunde kaffe nogle Summer tilstede, som i Virkeligheden ikke svarede til Virkeligheden. Se, dette er en ny Regningsmaade, som jeg ikke vil ønske skulde bruges, hvor Tælen er som Forparet, og derfor er det, at jeg har tilladt mig at gjøre disse Bemærkninger. Ganske vist vare vi forberedte paa at stige ikke saa lidt op over det Sædvanlige, men een Ting maa dog virkelig ogsaa siges, og det er, at fra det Dieblit af, da ærede Medlemmer her i denne Sal havde affaaet Forbindelsen mellem Sværnsloven og Hørloven, vare de Medlemmer, som havde sat Sværnsloven igennem, berøvede Midlerne til at holde Udgifterne til Hørloven saa langt nede, som det oprindeligt havde været deres Hensigt. Er dette ikke rigtigt? Det kan ikke negtes, at det er rigtigt. Alisaa, de Herrer baade fra høire og fra anden Side, som have bidraget til at affkære Forbindelsen mellem Sværnsloven og den anden Lov, maa tage Skade for Hjemgjæld, naar der nu er fremkommen en dyrere Hørlov. De Herrer vide jo, hvorledes jeg advarede det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg) mod med sit Forslag at gaa ind i Fællesudvalget, og det var saameget mere betydningsfuldt ved en saadan Leilighed som denne at se ham vandre derind, naar man tænker paa, at han jo dog havde en vis Lillid til idisse Fællesudvalg, siden han i 1866 var med til at give vor Forsætning denne Form, thi saa maa han jo selv have antaget, at der kunde komme noget Godt ud deraf, eller at der dog var en Mulighed for at bringe noget Godt frem paa denne Maade. Men efterat Sagen var bragt ind i Fællesudvalget, saa tillader jeg mig at sige — og det er ogsaa opløst af det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds —, at, naar den ganske simple Forretningsgang, at kalde Krigsministeren til en Konference i en saa vigtig Sag som denne, ikke er bleven brugt, saa er det en Afvigelse fra al Praxis baade i Rigsdagen og i Rigsraadet, og saa vidner det om, at der maa være kommet en ganske anden Aand og Tone ind i alle vore Forhandlinger. Det maa staa fast, og dette Brud paa almindelig god Forretningsgang maa de, der have deltaget deri, bære som deres Ansvar.

Thomsen: Det ærede Medlem synes stadig at bruge to Ting ligeoverfor mig. Det ene er, at han i sin Diskussion vender et halvt Aars Tid tilbage til Fællesudvalget, og det andet, at han gaar sin Vej her fra Salen uden at vende tilbage, naar jeg faar Ordet. Det er i alle Tilfælde ikke min Skyld, naar jeg svarer ham i hans Traverelse, thi jeg sagde ham i Forveien, at jeg agtede at gjøre en lille Bemærkning til hans Svar. (En Stemme: Jeg skal hente ham.) Bemærkningen er ikke lang; den

er forbi, inden han kommer. Jeg vil kun meddele det ærede Medlem, at jeg ikke har brugt en halv Time for at komme til Fremfærdelse af, hvorvidt det Forslag, han fremsatte i Fællesudvalget, var rigtigt eller ikke. Jeg tror, at det bedste Bevis for, at det virkelig har været noget Usædvanligt, er det, at en stor Del Medlemmer af det paagældende Udvalg have fundet det nødvendigt at bruge en halv Time til at overveie det. Jeg tror dette turde være det bedste Bevis paa, at det var noget Usædvanligt, og det kan derfor meget godt forstaaes, om man ikke havde nogen særlig Lyst til at vedtage det. — Jeg skal derfor tillade mig at oplyse ligeoverfor det ærede Medlem, at han ikke er berettiget til ligeoverfor mig at sige, at jeg har forhandlet bag Fællesudvalgets Ryg. Jeg anser det overhovedet ikke tilladeligt ligeoverfor mig at sige, at jeg har gjort Noget bag Nogens Ryg. Jeg anser det for Noget, man ikke har Lov til at gjøre. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at der virkelig er en overordentlig stor Forskjel imellem det, at man ikke gaar hen og meddele det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds Alt, hvad man faar at vide, og det at handle bag Udvalgets eller Andres Ryg. Jeg vil kun gjøre denne Bemærkning, fordi jeg ikke vil lade en Udtalelse af denne Art staa umodsagt. Jeg beklager, at det ærede Medlem, som nu er kommet tilstede, ikke var tilstede fra Begyndelsen, da jeg fik Ordet, men jeg tror ikke, der er Noget deri, som han ikke i alle Tilfælde fuldstændig kan forstaa.

Krigsministeren (Kauffmann): Det er ganske vist med en vis andre Modstræben, at jeg atter har forlangt Ordet, men jeg er bleven nødt dertil for paany at imødegaa enkelte Udtalelser, som ere faldne idag, og som jeg ikke kan tie stille til, uagtet det er mit Princip ikke at blande mig ind i Diskussionen, naar den ikke berører den foreliggende Sag. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) var blevet meget forundret over, at jeg havde taget til Gjensmæle mod enkelte af hans Udtalelser igaar, fordi Udbredelsen ikke var rettet imod mig. Dertil maa jeg imidlertid svare, at jeg ifølge den Stilling, jeg indtager her, anser det for rigtigt at forsvare ogsaa tidligere Krigsbestyrelser imod uretfærdige Angreb. Det ærede Medlem fortalte, at han havde sine Oplysninger om Artilleriets Standpunkt fra de Meddelelser, som Krigsbestyrelsen i sin Tid havde tilstillet Rigsraadet, og han omtalte særlig, at det var visse Officerer, som vare vendte tilbage fra deres Rejse i Udlandet, som havde afgivet den Rapport, at vort Artilleri var bedre end alt andet. Jeg erindrer virkelig ikke, naar disse Officerer bleve sendte ud, eller naar de kom hjem, men her beror det jo meget paa Tidspunktet, de kom hjem paa. Der var nemlig et